

Ο πόνος σταμάτησε και πήρα ένα πνευματικό μάθημα Pain stopped, spiritual lessons learned

The Christian Science Journal, March 2011

Είμαι ευγνώμων για μια θεραπεία που είχα πριν μερικά χρόνια και η οποία δεν με έκανε να αισθανθώ ελεύθερη μόνο σε φυσικό επίπεδο αλλά με έκανε να θέσω τα θεμέλια για να πάρω ένα σημαντικό πνευματικό μάθημα.

Έπαιζα πιάνο επτά ημέρες την εβδομάδα σε ένα εστιατόριο. Ήταν μια δουλειά γεμάτη ένταση γιατί οι μουσικοί της ορχήστρας τσακώνονταν συνεχώς μεταξύ τους. Εγώ δεν άφηνα τη δουλειά αυτή γιατί είχα δύο κόρες να φροντίσω και επί πλέον η μουσική ήταν η μεγάλη μου αγάπη και η καριέρα που είχα επιλέξει να ακολουθήσω. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, όμως, άρχισα να αισθάνομαι πόνο στα χέρια και στη συνέχεια στα πόδια μου. Αισθανόμουν τα χέρια μου να είναι πιασμένα και πρησμένα και αν και εξακολουθούσα να παίζω πιάνο, κάποιες στιγμές ήταν ιδιαίτερα επώδυνο. Ποτέ δεν είχα επιζητήσει διάγνωση της κατάστασης, αλλά κάποιοι φίλοι μου είπαν ότι μπορεί να ήταν αρθρίτιδα.

Μια μέρα, είχα μια πρόταση από μια εφημερίδα για να εργασθώ ως βοηθός συντάκτη. Είχα προηγούμενη εμπειρία γι' αυτή τη δουλειά, αλλά ήξερα ότι αν δεχόμουν τη θέση αυτή (η οποία ήταν πλήρους απασχόλησης), θα έπρεπε να αφήσω την άλλη μου δουλειά στο εστιατόριο. Αν και εκεί συνέχιζαν τα προβλήματα, η αγάπη μου για τη μουσική με έκανε να διστάζω να εγκαταλείψω αυτή την εργασία. Συνήθιζα να ζητώ καθοδήγηση από το Θεό και έτσι έκανα και σ' αυτή την περίπτωση αν και δεν θυμάμαι πως ή πόσο προσευχήθηκα στην συγκεκριμένη περίπτωση. Αλλά θυμάμαι ότι ανέλυσα το θέμα και ρωτούσα τον εαυτό μου «Θα είμαι πιο ευτυχισμένη στην εφημερίδα; Είναι εγωιστικό να θέλω να παίζω μουσική;» και ούτω καθεξής. Τίποτα από αυτά δεν με βοήθησαν, ιδιαίτερα από πνευματικής άποψης.

Εκείνη την εποχή, μελετούσα τζαζ με έναν υπέροχο δάσκαλο. Ήταν πνευματικός άνθρωπος και του είχα δώσει το *Επιστήμη και Υγεία*, το οποίο, όπως έλεγε του άρεσε να διαβάσει καθώς περπατούσε στην ακτή. Μια μέρα λίγο μετά την πρόταση που είχα από την εφημερίδα, πήγα στο μάθημα φανερά αναστατωμένη. Είπα στον δάσκαλο μου τι συνέβαινε. Και αργότερα, κατά τη διάρκεια του μαθήματος, του είπα τι συνέβαινε στη δουλειά μου και οι λέξεις ξεπήδησαν από το στόμα μου. «Δεν ξέρω τι να κάνω. Τι νομίζεις εσύ ότι πρέπει να κάνω;». Κι' εκείνος μου απάντησε αμέσως, «Να δεχθείς τη δουλειά στην εφημερίδα. Το παίξιμο σου θα βελτιωθεί».

Αν και δεν καταλάβαινα ακριβώς πως θα γινόταν αυτό, το σχόλιο του στόχευσε κυριολεκτικά στο κέντρο της αυτοανάλυσης που έκανα όλο αυτό τον καιρό. Αργότερα, είδα αυτό το γεγονός όχι σαν μια απελπισμένη έκκληση για βοήθεια και μια ανθρώπινη απάντηση-συμβουλή αλλά σαν μια στιγμή πνευματικής έμπνευσης- ως ένα αγγελικό μήνυμα από το θείο Νου και την ευγενική καθοδήγηση του Θεού με έναν τρόπο που θα μπορούσα να δεχθώ.

Δέχθηκα τη δουλειά στην εφημερίδα. Παραιτήθηκα από τη δουλειά στο εστιατόριο και το πρόβλημα με τα χέρια και τα πόδια μου εξαφανίστηκε μέσα σε μια βδομάδα. Αυτό ήταν και το τέλος αυτής της υπόθεσης. Επίσης ανακάλυψα ότι το παίξιμο μου βελτιώθηκε όχι απλά επειδή μπορούσα να κινώ τα χέρια μου με μεγαλύτερη ευκολία, αλλά γιατί είχα εγκαταλείψει την ανθρώπινη θέληση και οι σκέψεις μου ήταν πιο ελεύθερες.

Για άλλες μεταφράσεις στα Ελληνικά, μπορείτε να συνδεθείτε με την ηλεκτρονική διεύθυνση <http://www.cskirikas.com>

© 2011 The Christian Science Publishing Society (CSPS)
Έως και 100 εκτυπωμένα αντίγραφα αυτού του άρθρου μπορεί να αναπαραχθούν και να διανεμηθούν, σε μη κερδοφόρο βάση, αλλά απλά για την κάλυψη κόστους παραγωγής. Αυτό το άρθρο δεν μπορεί να σταλεί με ηλεκτρονικό μήνυμα ή να καταχωρηθεί σε άλλες ιστοσελίδες. Αντ' αυτού, μπορείτε να κατεβάσετε αυτό το άρθρο, όταν συνδεθείτε μέσω διαδικτύου με την ιστοσελίδα του Εκδοτικού Οίκου της Χριστιανικής Επιστήμης. Για να σας δοθεί η άδεια να δημοσιευθεί αυτό το άρθρο σε άλλη έκδοση, μπορείτε να έλθετε σ' επαφή μαζί μας στην ηλεκτρονική διεύθυνση (e-mail) copyright@cspss.com, αναφέροντας ως θέμα, "Copyright Request", στην αγγλική γλώσσα.

Λίγο καιρό αργότερα, το βαθύτερο πνευματικό μάθημα αυτής της εμπειρίας αποκρυσταλλώθηκε μέσα μου. άρχισα να βλέπω με νέο φως ένα εδάφιο της Mary Baker Eddy, «Προσέχετε ! Μην εγκαταλείπετε την πνευματική παρατήρηση και τον αυτοέλεγχο» (*Miscellaneous Writings 1883-1896*, σελ.154). Η λέξη *πνευματική* μου έκανε ξαφνικά εντύπωση και κατάλαβα ότι ήμουν πιο κοντά στην ανθρώπινη ψυχολογία παρά στην πνευματική πραγματικότητα. Συχνά, όταν προσευχόμουν με την Χριστιανική Επιστήμη για κάποιο θέμα, σκεφτόμουν, «Τι κάνω λάθος;» ή «Τι έκανα στο παρελθόν που προκάλεσε αυτή την κατάσταση;» ή «γιατί φέρομαι μ' αυτό τον τρόπο σε ορισμένες περιπτώσεις;». Αντί να απορρίπτω το λάθος και να διακηρύττω τη θέση μου ως παιδί του Θεού, είχα προσκολληθεί στα ανθρώπινα κίνητρα, παίρνοντας το μονοπάτι της ανθρώπινης ψυχολογίας και λογικής.

Έμαθα ότι η αληθινή ψυχολογία είναι η Επιστήμη του Πνεύματος (*Επιστήμη και Υγεία*, σελ.369), ή η θεία Επιστήμη. Αυτή είναι η μόνη ψυχολογία, η Επιστήμη του Νου, με την οποία θα πρέπει να ασχοληθούμε. Αυτό που οδηγεί σε πραγματική φώτιση είναι η αλήθεια, ότι ο άνθρωπος, η εικόνα του Θεού, είναι τώρα τέλειος. Αυτό το είδος του αυτοελέγχου βλέπει το λάθος ως λάθος – είτε είναι ψευδή γνωρίσματα του χαρακτήρα, είτε είναι φόβος ή αρρώστια – και αναδεικνύει τα πνευματικά γεγονότα του είναι μας. Είδα ότι πάντοτε υποστηρίζομαστε και ευλογούμεστε σ' αυτή την προσπάθεια, γιατί ο Θεός είναι η Αλήθεια. Τότε, όποιο κι' αν είναι το πρόβλημα, γίνεται ευκαιρία για να εκδηλωθεί σε μας η θεραπευτική δύναμη του Θεού.

Amy Hildreth Duncan, Rio de Janeiro, Brazil